

SEDIETĚ A POZERAĚ SA, AKO EURÓPA PÁCHA SAMOVRAĚDU

- CZ24 News | 15. dubna 2022

EU/RUSKO/USA: Velmi objasňující by bylo porovnat nadcházející geoeconomické turbulencie – posadnutost EU blokovat ruský plyn a nástup Plynorubla – so skutečnými důvody operace Z na Ukrajině, které západné médiá a analytici úplně zamlčují, píše vo svojom článku brazilsky novinár a geopolitický analytik Pepe Escobar.

Ak je cieľom USA zničiť ruskú ekonomiku sankciami a izoláciou, prečo sa Európa namiesto toho v dostáva do štádia ekonomického voľného pádu? Ohromujúce predstavenie Európskej únie (EÚ), ktorá pácha pomalé harakiri, je niečo, čo si budeme pamätať celé veky.

Ako lacný Kurosawov remake je tento film v skutočnosti o demolácii EÚ, ktorú spustili USA, spolu s presmerovaním vývozu niektorých kľúčových ruských komodít do USA na úkor Európanov.

Pomáha k tomu strategicky umiestnená herečka 5. kolóny – v tomto prípade prekvapivo nekompetentná šéfka Európskej komisie Ursula von der Leyenová – s jej hlasným trúbením o novom združujúcom balíku sankcií: Ruské lode majú zákaz vstupu do prístavov EÚ, cestné dopravné spoločnosti z Ruska a Bieloruska majú zakázaný vstup do EÚ, žiadny ďalší dovoz uhlia (viac ako 4,4 miliardy eur ročne).

V praxi to znamená, že Washington sa zbavuje svojich najbohatších západných klientov/bábok. Rusko je, samozrejme, príliš silné na to, aby ho bolo možné priamo vojensky napadnúť, a USA veľmi potrebujú niektoré jeho kľúčové vývozné produkty, najmä nerastné suroviny. Američania teda namiesto toho budú tlačiť EÚ do uvalenia stále sa zvyšujúcich sankcií, ktoré zámerne zrútia ich národné ekonomiky, pričom umožnia USA, aby si všetko uchmatli.

Prichádzajúce katastrofálne ekonomické dôsledky pocítia Európania v každodennom živote (ale nie päť percent najbohatších): inflácia pohlcujúca platy a úspory, budúcoročné účty za energie, ktoré budú mať poriadne vysokú cenu, výrobky miznúce zo supermarketov, takmer zmrazené rezervácie dovolení. Francúzsky Le Petit Roi Emmanuel Macron – možno čeliaci nepríjemnému volebnému prekvapeniu – dokonca oznámil: “Potravinové lístky ako za druhej svetovej vojny sú možné.”

V Nemecku sa vracia duch hyperinflácie z obdobia Weimarskej republiky. Prezident spoločnosti BlackRock Rob Kapito v Texase povedal: „Po prvýkrát v živote si táto generácia vyjde do obchodu a nebude si môcť kúpiť, to čo chce.“ Africkí poľnohospodári si tento rok vôbec nemôžu dovoliť hnojivá, čo znižuje poľnohospodársku produkciu o množstvo schopné nasýtiť 100 miliónov ľudí.

Zoltan Poszar, bývalý guru newyorského Fedu a amerického ministerstva financií, súčasný veľkovezír švajčiarskej banky Credit Suisse, sa pustil do zdôrazňovania toho, že komoditné rezervy – a v tomto smere je Rusko bezkonkurenčné – budú základným prvkom toho, čo nazýva Bretton Woods III (hoci to, čo navrhujú Rusko, Čína, Irán a Eurázijská hospodárska únia, je post-brettonwoodsky systém).

Poszar poznamenáva, že vojny historicky vyhrávajú tí, ktorí majú väčšie zásoby potravín a energie, v minulosti na konskú silu a vojakov, dnes na kŕmenie vojakov a pohonné hmoty do tankov a stíhačiek. Mimochodom, Čína má nazhromaždené veľké zásoby prakticky všetkého.

Poszar poznamenáva, že náš súčasný systém Bretton Woods II má deflačný impulz (globalizácia,

otvorený obchod, dodávateľské reťazce just-in-time), zatiaľ čo Bretton Woods III poskytne inflačný impulz (de-globalizácia, autarkiu, hromadenie surovín) dodávateľských reťazcov a dodatočné vojenské výdavky, aby bolo možné ochrániť to, čo zostane prostredníctvom námorného obchodu.

Dôsledky sú samozrejme ohromujúce. Zlovestne z nich vyplýva, že tento stav môže viesť dokonca k tretej svetovej vojne.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Plynorubel' alebo americký LNG?

Okrúhly stôl Valdajský klub v Rusku uskutočnil zásadnú odbornú diskusiu o tom, čo sme na portáli The Cradle definovali ako Plynorubel' (Rublegas) - skutočný geoeconomický prielom a zmena pravidiel hry v srdci post-petrodolárovej éry. Alexander Losev, člen ruskej Rady pre zahraničnú a obrannú politiku, ponúkol kontúry komplexnejšieho obrazu. Ale bolo na Alexejovi Gromovovi, hlavnom riaditeľovi pre energetiku Inštitútu pre energetiku a financie, aby prišiel s rozhodujúcimi detailmi.

Rusko doteraz predávalo do Európy 155 miliárd kubických metrov plynu ročne. Rétorika EÚ sľubuje, že sa ho do roku 2027 zbaví a do konca roka 2022 zníži dodávky o 100 miliárd kubických metrov. Gromov sa spýtal "ako" a poznamenal, že "žiadny expert nemá odpoveď. Väčšina ruského zemného plynu sa prepravuje plynovodmi. Ten sa nedá jednoducho nahradiť skvapalneným zemným plynom (LNG)."

Riskantná európska odpoveď znela: "začnite šetriť", ako "pripravte sa na to, že sa budete mať horšie" a "znížte teplotu v domácnostiach". Gromov poznamenal, že v Rusku je "22 až 25 stupňov v zime normou. Európa propaguje 16 stupňov ako "zdravých" a nosenie svetrov v noci".

EÚ nebude schopná získať potrebný plyn z Nórska alebo Alžírsku (ktoré uprednostňuje domácu spotrebu). Azerbajdžan by bol schopný poskytnúť nanajvýš 10 miliárd kubických metrov ročne, ale "to bude trvať 2 alebo 3 roky".

Gromov zdôraznil, že "na trhu dnes nie je prebytok amerického a katarského LNG" a že ceny pre ázijských zákazníkov sú vždy vyššie. Pointa je, že "do konca roka 2022 Európa nebude schopná výrazne znížiť" to, čo nakupuje od Ruska: "Mohla by sa znížiť maximálne o 50 miliárd metrov kubických." A ceny na spotovom trhu budú vyššie - minimálne 1 300 USD za meter kubický.

Dôležitou skutočnosťou je, že "Rusko už zmenilo logistické dodávateľské reťazce do Ázie". To platí aj pre plyn a ropu: "Ak je na trhu prebytok, môžete zaviesť sankcie. Teraz je nedostatok najmenej 1,5 milióna barelov ropy denne. Budeme posilať naše dodávky do Ázie - so zľavou." V súčasnej situácii už Ázia platí prémii, o 3 až 5 dolárov za barel ropy viac.

V súvislosti s dodávkami ropy sa Gromov vyjadril aj ku kľúčovej otázke poistenia: "Poistné je vyššie.

Pred Ukrajinou bolo všetko založené na systéme Free on Board (FOB). Teraz kupujúci hovoria 'nechceme riskovať, že váš náklad prevezieme do našich prístavov'. Preto uplatňujú systém Cost, Insurance and Freight (CIF), kde predávajúci musí náklad poistiť a prepraviť. To samozrejme ovplyvňuje príjmy."

Absolútne kľúčovou otázkou pre Rusko je, ako smerovať tranzit cez Čínu ako svojho kľúčového odberateľa plynu. Ide o projekt Power of Siberia 2, nový 2600-kilometrový plynovod vychádzajúci z ruských plynových polí Bovanenkovo a Charasavej na Jamale v severozápadnej Sibíri – ktorý dosiahne plnú kapacitu až v roku 2024. A najprv sa musí vybudovať prepojavací plynovod cez Mongolsko – "na vybudovanie tohto plynovodu potrebujeme 3 roky" – takže všetko bude hotové až okolo roku 2025.

Pokiaľ ide o plynovod Jamal, "väčšina plynu ide do Ázie. Ak Európania už nebudú kupovať, môžeme sa presmerovať." A potom je tu projekt Arctic LNG 2 – ktorý je ešte väčší ako Jamal: "prvá fáza by mala byť čoskoro hotová, je pripravená na 80 percent." Ďalší problém môžu predstavovať ruskí "nepriatelia" v Ázii: Japonsko a Južná Kórea. Infraštruktúra LNG vyrábaná v Rusku stále závisí od zahraničných technológií.

Práve to vedie Gromova k poznámke, že „model ekonomiky založenej na mobilizácii nie je až taký dobrý". S tým sa však Rusko musí vyrovnávať aspoň v krátkodobom až strednodobom horizonte.

Pozitívom je, že nová paradigma umožní "väčšiu spoluprácu v rámci BRICS (rozvíjajúce sa ekonomiky Brazílie, Ruska, Indie, Číny a Južnej Afriky, ktoré sa každoročne stretávajú od roku 2009)"; rozšírenie Medzinárodného severojužného dopravného koridoru (INSTC); a väčšiu interakciu a integráciu s "Pakistanom, Indiou, Afganistanom a Iránom".

Len pokiaľ ide o Irán a Rusko, už sa pracuje na výmennom obchode v Kaspickom mori, keďže Irán produkuje viac, ako potrebuje, a má zvýšiť spoluprácu s Ruskom v rámci ich posilneného strategického partnerstva.

Hypersonická geoekonomika

Bolo na čínskom odborníkovi na energetiku Fu Chengyuovi, aby ponúkol stručné vysvetlenie, prečo je snaha EÚ nahradiť ruský plyn americkým skvapalneným zemným plynom, no, nesplniteľným snom. V podstate je ponuka USA "príliš obmedzená a príliš nákladná".

Fu Chengyu ukázal, ako zdĺhavý a zložitý proces závisí od štyroch zmlúv: medzi developerom plynu a spoločnosťou LNG; medzi spoločnosťou LNG a kupujúcou spoločnosťou; medzi kupujúcim LNG a nákladnou spoločnosťou (ktorá stavia lode); a medzi kupujúcim a konečným užívateľom.

"Každá zmluva," zdôraznil, "trvá dlho. Bez všetkých týchto podpísaných zmlúv nebude žiadna strana investovať – či už ide o investície do infraštruktúry alebo rozvoja plynových polí." Skutočné dodávky amerického LNG do Európy teda predpokladajú, že všetky tieto prepojené zdroje sú k dispozícii – a idú ako hodinky.

Fu Chengyuov verdikt je prísny: táto posadnutosť EÚ zbaviť sa ruského plynu vyvolá "vplyv na globálny hospodársky rast a recesiú. Tlačia na svojich vlastných ľuďoch – a na celý svet. V energetickom sektore to poškodí nás všetkých."

Veľmi objasňujúce by bolo porovnať nadchádzajúce geoekonomické turbulencie – posadnutosť EÚ blokať ruský plyn a nástup Plynorubľa – so skutočnými dôvodmi operácie Z na Ukrajine, ktoré západné médiá a analytici úplne zamlčujú.

Starý profesionál z amerického Deep State, ktorý je už na dôchodku a dobre pozná vnútorné fungovanie starej OSS, predchodkyne CIA, až po dnešnú neokonzervatívnu demenciu, poskytol niekoľko triezvych postrehov:

“Celý problém Ukrajiny sa týka hypersonických rakiet, ktoré môžu dosiahnuť Moskvu za menej ako štyri minúty. USA ich chcú mať v Poľsku, Rumunsku, pobaltských štátoch, Švédsku, Fínsku. Je to priame porušenie dohôd z roku 1991, že NATO sa nebude rozširovať vo východnej Európe. USA teraz hypersonické rakety nemajú, ale mali by ich mať - o rok alebo dva. Pre Rusko to predstavuje existenčnú hrozbu. Preto museli ísť na Ukrajinu, aby to zastavili. Ďalšími krajinami budú Poľsko a Rumunsko, kde boli odpaľovacie zariadenia postavené v Rumunsku a stavajú sa v Poľsku.”

Z úplne iného geopolitického hľadiska je skutočne výpovedné, že jeho analýza sa zhoduje s geoeekónómiou Zoltána Poszara:

“USA a NATO sú agresorom. To predstavuje pre Rusko skutočné nebezpečenstvo. Predstava, že jadrová vojna je nemysliteľná, je mýtus. Ak sa pozriete na bombardovanie Tokia oproti Hirošime a Nagasaki, v Tokiu zahynulo viac ľudí ako v Hirošime a Nagasaki. Tieto mestá boli obnovené. Radiácia zmizne a život sa môže znovu začať. Rozdiel medzi bombardovaním ohňom a jadrovým bombardovaním je len v účinnosti. Provokácie NATO sú také extrémne, že Rusko muselo uviesť svoje jadrové rakety do pohotovosti. Je to veľmi vážna záležitosť. USA to však ignorovali.”

Autor: Pepe Escobar – brazílsky novinár a geopolitický analytik. Pre Asia Times Online píše pravidelný stĺpček “The Roving Eye”, v ktorom pravidelne diskutuje o nadnárodnom “súperení o dominanciu na Blízkom východe a v Strednej Ázii”. Rovnako píše aj pre portál The Cradle. Escobar sa od konca 90. rokov zameriava na strednú Áziu, Rusko, Blízky východ a Irán. Je autorom množstva kníh; jeho poslednou je Raging Twenties.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: geopolitics.co/2022/04/14/sit-back-and-watch-europe-commit-suicide Preklad: Infovojna